

ikke er opnaaet fuld Enighed i Udvalget, idet der af et enkelt Medlem, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), er stillet særskilte Vædringsforslag. Jeg skal nu ikke omtale de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Mindretal, kun maa jeg dog med Henhyn til Vædringsforslaget under Nr. 9 bemærke, at derom har der ikke været forhandlet i Udvalget, idet Udvalget ikke har været bekendt dermed, førend man nu saa det i Betænkningen, trykt som Vædringsforslag. Det vilde for øvrigt heller ikke have forandret Udvalgets Stilling, da det forekommer Udvalget, at det er et noget dristigt Forslag, da der ikke foreligger nogen som helst Oplysninger i saa Henseende. Men som sagt, jeg skal nu videre afvente, hvad der vil fremkomme fra det ærede Mindretal, inden jeg omtaler noget af Mindretallets Vædringsforslag. Det har været Udvalgets Opgave at ordne Jurisdiktionsforholdene i Ribe Amt saa hensigtsmæssigt som muligt baade over for Befolkningen og ogsaa overfor det offentlige, saaledes at den offentlige Sikkerhed og Orden ikke lide noget derved. Man maa jo indrømme fra alle Sider, at Lovgivningsmagten for en Del har Skyld i, at der er kommet saa abnorme Forhold til Stede i Ribe Amt, som der nu finder Sted, idet Lovgivningsmagten ved at bevilge betydelige Summer til Esbjerg Havn har fremkaldt en temmelig stor By der, thi for 20 Aar siden var der kun en eller to Gaarde. Der var saa at sige ingen Indbyggere der, men nu i Løbet af de 20 Aar er der vokset en Befolkning op paa 5000 Indbyggere. Det er jo en Selvfølge, at en saa betydelig Forøgelse i saa kort Tid paa et enkelt Sted vil medføre, at det bliver nødvendigt i Tidens Løb at foretage en Forandring, men det har nu været saa vel Udvalgets Flertal som dets Mindretal om at gøre, at Forholdene kunde ordnes, uden at der blev oprettet et nyt Embede. Det har man ogsaa overvejet i Udvalget, men Udvalget er kommet til det Resultat, at dette kun kunde ske tilfredsstillende paa en Maade, og det var derved, at man, som ogsaa Regeringen i sin Tid har tænkt paa, nedlagde Jans Birk, og at Jans Birk kom til at høre ind under Stads Herreds Jurisdiktion, som sit Tingsted i Esbjerg. Dette er den eneste Maade, man har fundet, paa hvilken man kunde undgaa at oprette et nyt Embede, idet man nedlagde Jans Birk, men da Befolkningen derovre meget nødvendig vil miste sin Retsbetjent, og da det til sine Tider er vanskeligt at komme i Forbindelse med Fastlandet, har Udvalget saavel som Ministeriet højet sig derfor og

ladet det blive ved det bestaaende der. Nu kunde der jo ogsaa blive Spørgsmaal om, om man kunde nøjes med at flytte Stads Herreds Arresthus og Tingsted fra Varde til Esbjerg, men saa vilde man begaa en stor Uretfærdighed mod de Behoere, idet det ogsaa vilde være stærkt imod deres Ønsker, som bv nærmere Varde end Esbjerg, idet de ønske at blive ved Varde i Stedet for at saa Kontor og Tingsted i Esbjerg, og hvis den nærmeste Del af Stads Herred eller den Del af Stads Herred, som ligger nærmere Varde end Esbjerg, skulde lægges ind under Øster- eller Vester-Herred og Varde Købstads Jurisdiktion, saa vilde denne blive forøget betydeligt. Den vilde blive forøget saa betydeligt, at den i alt Fald, hvad Arealindholdet angaar, vilde blive en af de største om ikke den største Jurisdiktion i Landet, og Indbyggerantallet vilde stige til imellem 20 og 25,000 Indbyggere. En saadan Forøgelse har man ikke turdet gaa til, idet man erkender, at Varde Købstads Jurisdiktion i Forbindelse med Øster- og Vester-Herred snarere trænger til, at der bliver taget noget derafra, end at der bliver lagt noget dertil. Hovedgrunden dertil skal jeg kortelig anføre. Det er den, at Retsforholdet ikke er godt for ikke at sige noget værre. Sagen er jo den, at Fuldmægtigene i mange Forhold og i mangt og meget maa handle selvstændig. Man kan ikke forlange i en stor Jurisdiktion, hvor der er meget at bestille, at vedkommende Embedsmand skal passe alt. Fuldmægtigene staa imidlertid kun i et privat Tjenesteforhold til den vedkommende Embedsmand, saa at Statsmagten i Virkeligheden kun kan holde sig til Embedsmanden, der saa igen maa holde sig til sine Fuldmægtige. Det er dog ikke det værste. Det værste er, at Fuldmægtigene drive privat Virksomhed ved Siden af deres Virksomhed paa Herredskontoret. Derved bliver Forholdet aldeles forvasket. Det er indvirket paa en Maade, som hverken er i det offentlige eller Befolkningens Interesse, og at der kan afstedkommes sorgelige Ting i saa Henseende, har man jo i frist Minde. Man behøver blot at anføre Tilfældet med Bælumiten Sommerfeldt, saa vil man se, hvad det betyder, at en Embedsmand skal stole paa sin Fuldmægtig, der i Stedet for sin Gerning paa Herredskontoret passer sine private Forretninger og gør det paa en saadan Maade, at mange komme til at lide derunder. Man vil altsaa ikke kunne gaa ud fra, at hvis man i det givne Tilfælde skal give noget mere ud til Lønninger, vil man tabe derved. Udval-